

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סז)

טוב להגיד ולשיר **נְהַיְנוּ נְהַיְנוּ נְהַיְנוּ מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

השלמות, ועל כן יש לו כוח להנהיג את ישראל על ידי שיסמך משה את ידיו עליו, כי זכה על ידי גודל שימושו להכלל במשה, לכלל צדיק בלמדן, שעל ידי זה נצטרפין האותיות לטוב, שעל ידי זה מתנהג כל העולם לטוב, שעל ידי זה יכולים להנהיג ישראל ולכבש ארץ ישראל שהוא בחינת אמונה, שזוכין לזה על ידי כלליות ברית תתאה בברית עלאה, שהוא בחינת התקשרות וכלליות למדן בצדיק, כמובן בהתורה ל"א (לקוטי מוהר"ן א').

וזה שאמר משה (במדבר שם, טז): יפקד ה' אלקי הרוחות וכו', וה' יתברך השיבו (שם, יח): קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו. 'הרוחות' דייקא, 'אשר רוח בו' דייקא, כי הכל תלוי בהרוח וההבל שהוא הנפש והרוח חיים שנמשך כפי הכסופין, שמשה בקש זאת מה' יתברך שיפקד ה' אלקי הרוחות איש וכו' שיהיה לו כח להגביר הנפש והרוח חיים דקדשה שהם ההבלים דקדשה על הרוח וההבלים דסטרא אחרא. והשיבו ה' יתברך שייקח את יהושע "איש אשר רוח בו", — שיוודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד (רש"י), היינו שיוודע להגביר הרוח חיים של כל אחד, שיתגבר הרוח וההבל דקדשה הנעשה מכסופין טובים על הרוח וההבל דסטרא אחרא הנעשה מכסופין רעים, שעל ידי זה עיקר הנהגת העולם לטובה שעל ידי זה כובשין ארץ ישראל שהוא בחינת אמונה שהיא שלמות כל הדברים. (הלכות הודאה – הלכה ה', אות י"ד)

יום תרועה יהיה לכם ... (כט, א)
 וכל תרועה, פשוטה לפניו ופשוטה לאחריה (ראש השנה לג:). 'תרועה' בחינת התורה שנתנה בקול שופר, כי תרועה אותיות: תורה ע', בחינת ע' פנים לתורה, כמובא. וכל תרועה, פשוטה לפניו ופשוטה לאחריה, זה מרמז על בחינה שעיקר קבלת התורה הוא על ידי התמימות והפשיטות, בבחינת (מנחות צט): ביטולה של תורה זהו קיומה, בחינת (סוטה כא): אין התורה מתקיימת אלא במי שמשים עצמו כאינו יודע, כאשר ראינו זאת בעינינו מאדוננו מורנו ורבנו ז"ל כמה פעמים, שבכל פעם היה אומר שעתה אינו יודע כלל, וכמה פעמים נשבע על זה שעתה אינו יודע כלל, ואחר כך תוך כדי דבור פתח פיו הקדוש וגלה מה שגלה.

וכן היה המעשה בזאת התורה בעצמה שאנו עוסקין בה עתה (לקוטי מוהר"ן ב' – סימן ע"ח) [שיחות הר"ן סימן קנג]. ואחר שגלה מה שגלה ונדע לו מה שנודע לו, חזר ואמר שאינו יודע כלל. וכן היה פעמים אין מספר, וזה בחינת פשוטה לפניו ופשוטה לאחריה של התרועה שהוא עיקר קול שופר, כמו שכתוב: יום תרועה וכו'. כי תרועה בחינת התורה, בחינת השבעים פנים לתורה שאי אפשר לגלותם בעולם כי אם על ידי בחינת הפשיטות לפניו ולאחריה. וכן עושין כמה פעמים בראש השנה, כי בכל פעם שצריכין לתקע תרועה שהוא המשכת איזה פנים מהשבעים פנים לתורה צריכין לתקע פשוטה לפניו ולאחריה להמשיך החסד הנס, שהוא בחינת התורה הנעלמת, ומשם ממשיכין התורה מהעלם אל הגלוי. (הלכות בית הכנסת – הלכה ה', אות י"ט)

(לקוטי עצות – יראה ועבודה, י"ח)

עצות ותפילות
 עיקר השלמות הוא היראה. ויש שני מיני יראות: יש מי שהוא ירא מה', מגדלתו ורוממותו, בגין דאיהו רב ושליט, ועל-ידי יראה זאת אשתלים שמא קדישא דקדשא-ברוך-הוא.

בקנאו את קנאתי ... (כה, יא)
 הצדיק האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל ידי זה מגייר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו יתברך, אך עיקר העיכוב הוא על ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות. ויש בזה כמה בחינות, כי על פי רב מתלבש הבעל דבר דייקא באיזה זקנים וחשובים, שהם בחינת אנשים כשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על ידי כל זה עיקר העיכוב מן התשובה, שעל ידי זה עיקר עיכוב הגאולה.

אבל "ואתה מרום לעולם ה'", כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלום, ומתעוררים מעצמם לעשות עבודת קדושות בשביל גלות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל ידי זה נכנע מצח הנחש שורש הסטרא אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטווה על זה בפירוש, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין כן, אף על פי כן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל ידי זה הצליח מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא. כמו-כן נמצאים בכל דור אנשים כשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל ידי זה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל ידי זה יזכו הכל לתשובה שלמה. (הלכות ברכת השחר – הלכה ה', אותיות צ"א צ"ב וכו' לפי אוצר היראה – מחלוקת, אות ד')

יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה ... (כו, טז)
 ועל כן נסמך לזה הסתלקות משה ושבקש מה' יתברך שיפקד איש על העדה ולא תהיה עדת ה' כצאן וכו', והשיבו ה' יתברך להסמיד את יהושע (במדבר כז, יב כג). כי משה ראה שלכבש ארץ ישראל שהוא בחינת לזכות את ישראל בשלמות אמונה, אין מי שיש לו כוח הזה כמו הוא בעצמו כי הוא היה בבחינת ברית עילאה, כי היה קדוש מאד בקדשת הברית, שעל ידי זה דייקא זוכין לאמונה (לקוטי מוהר"ן – סימן ל"א) שהוא בחינת ארץ ישראל (כמו שכתוב: שכן ארץ ורעה אמונה).

ועל כן סבר שהתנודע והוא יכניס את ישראל לארץ, מאחר שרואה בכל פעם מי ומי עומדים על ישראל לכלותם, חס ושלום, כמו שראה במעשה בלק ובלעם. ועל כן היה ראוי שהוא יכניס את ישראל לארץ, כי רק הוא יודע ללחם עם כל העומדים כנגדם בגשמיות ורוחניות. אבל ה' יתברך השיבו שכבר נזרה גזרה ואי אפשר לבטלה, שהוא יסתלק כאן. ואז בקש מה' יתברך אם כן מה יעשו ישראל, כמו שכתוב (שם, יז): ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה. והשיבו ה' יתברך שייסמך את יהושע לתלמידו, כי יהושע בחינת נער, בחינת מטי"ט, בחינת ברית תתאה, כמו שכתוב (שמות לג, יא): ויהושע בן נון נער וכו' (זהו בשלח סה: תקוני זהר יד), אבל על ידי שזכה לשמש כל כך את משה כמו שכתוב (שמות שם): לא ימיש מתוך האהל, על כן זכה להכלל ברית תתאה בברית עלאה, דהיינו שיהיה נכלל יחד למדן בצדיק, שזהו עיקר

לזכרון נצח מורינו
 ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל

ויש יראה למטה ממנה, היינו שבא ליראה על-ידי יראות התחוננות, על-ידי שיירא מחייה או משר או מאיזה פחד אחר, על-ידי-זה הוא נזכר ובא ליראת ה'.

ועל-ידי יראה זאת נמשך השפעות בעולם, וצריך לעשות כלי לקבל השפע, וזה נעשה על-ידי ההשתוקקות והרצון לנסע לצדיקי-אמת, שעל-ידי-זה נעשה רשם הכלי, ואחר-כך כשבא אליו נעשה הכלי. וכל מי שיש לו יגיעות ומניעות יותר בתחילת ההתקרבות והוא משברם, על-ידי-זה יש לו כלי גדול ביותר. ועיין 'מניעות'.

● ... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, האל הגדול הגיבור והנורא. שתרחם עלי ותמשיך ותשפיע עלי פחדך ואימתך ויראתך הקדושה, ותשמרני ותצילני מכל מיני יראות הנפולות, יראות חיזוניות, ולא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא מחיה רעה ולסטים, ולא מפריצים ורשעים, ולא משום דבר שדרך בני אדם לפחד ממנו, מכל תשמרני ותצילני שלא אירא ולא אפחד מהם כלל, רק אזכה להתבונן תכף במהירות גדול האמת לאמתו שאין בהם כח ליראנו ולהפחידנו, כי אם על-ידי שנפלה ונתלבשה בהם היראה מלמעלה.

● ואזכה להעלות היראה לשרשה, להתיירא ולפחד ממך ומפניך, איום ונורא, באופן שאזכה ליראה קדושה באמת על-ידי-זה, ולהעלות כל היראות הנפולות לשרשן ולמקומן. ותעלני מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שאזכה לבא ליראה עלאה בשלמות, שלא אצטרך עוד להמשיך עלי יראה על-ידי התעוררות מדברים תחתונים שנפלה בהם היראה העליונה. רק אזכה להתעורר מעצמי ליראה שלמה מפניך, שתגדיל חכמתי ובינתי ודעתי בקדשה גדולה, עד שאזכה לבא ליראה עלאה בשלמות, על-ידי התבוננות לבי בגדלתך ורוממותך תתברך לנצח, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק. כל דרי מעלה ומטה כלם ירעדון ויפחדון מפניך. "מי לא יראך מלך הגוים, כי לך יאָתָה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך. מאין כמוך ה' גדול אתה וגדול שמך גבורה. אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו".

● רבונו של עולם, אתה נורא אתה, עשה עמנו נוראות ונפלאות, באופן שנוכה לשוב אליך באמת. "נוראות בצדק תעננו אלקי ישענו מבטח כל קצווי ארץ וים רחוקים. הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך". קדוש ונורא הושיענו וזכנו לבא לכל מה שבקשנו מלפניך, ותן לנו יראה שלמה מפניך באמת, עד שנוכה על-ידי היראה להעלות נחת ושעשועים גדולים לפניך, ועל-ידי-זה תשפיע עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש, בני חיי ומזוני רוויחי, עשר וכבוד וחיים וכל טוב בגשמיות וברוחניות בזה ובבא, למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד.

● ותעלנו מהרה מעלה מעלה, עד שנוכה ליראה עלאה בתכלית השלמות, ועל-ידי-זה יהיו נשלמים מעשינו לפניך בשלמות גדול, עד שנוכה שיהיה נשלם שמך הגדול והקדוש על-ידינו תמיד בתכלית השלמות כרצונך הטוב, ויגדל שמך עד עולם, וישובו כל באי העולם אליך, ויעבדוך כלם באימה וביראה ובפחד גדול. "יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא". ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ארץ נתנה יבולה יברכנו אלקים אלקינו, יברכנו אלקים וייראו אותו כל אפסי ארץ". ונאמר: "וייראו גוים את שם ה' וכל מלכי הארץ את כבודך". ונאמר: "כי ה' עליון נורא מלך גדול על כל הארץ. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך. ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן". (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה קכ"ה)

'לקוטי תפלות' - יש בעולם כזה?

וזה יש עוד, נהרות, ישועות שיתגלה בעולם... רבנו הקדוש הוא בא לאומן אחרי כל הגדלות, הוא היה סגור, הוא היה לו התבודדות. הוא דבר עם ה' יתברך ואמר לו: "איך זוכים להיות יהודי, תעזר לי, איך זוכים להיות יהודי?!"

מהיכן בא רבנו? הבעל-שם-טוב הקדוש, הוא זכה שהביא את רבנו הקדוש בעולם. הבעל-שם-טוב, הייתה לו בת - אדל. ואדל הולידה את האמא של רבנו - פיגא, רבי נחמן בן פיגא. היא זכתה להוליד בן כזה... רבנו הקדוש!

הבעל-שם-טוב הקדוש, היה מעשיות כאלה... רבנו הקדוש אמר: "הוא היה מותר במופתים, ואני.. לא, אני לא!"

אבל מהיכן בא רבנו – הבעל שם טוב!

משה רבנו, הבעל-שם-טוב היה משה רבנו...

הוא היה צדיק כזה...

כשהבעל-שם-טוב נולד היה חביות עם תבואה, כלם רעדו מגדל האור שהיה בבית. ועוד, עוד, עוד, עוד...

הבעל-שם-טוב, מה שהוא זכה הבעל שם הקדוש...

תלמידים, ששים תלמידים שכלם היו צדיקים, גאונים. הם העריכו אותו וידעו שהם לא כלום נגדו! כלם היו גאונים, צדיקים...

הבעל שם טוב גלה יותר שם טוב, זה כבר כמה דפים. רבנו הקדוש גלה תורות כאלו ותפלות כאלה ושיחות כאלה...

כל מי שיש לו איזה עיניים ולב רואים מה שזה, רואים המעשה של ה'שבע בעטלירס'. הדברות והתורות, התפלות, יש כזה בעולם? עוד לא היה כזה!

כל תורה זה עניין כזה של איך לעבד ה', איך בא משיח. זה עניין פלא כזה שעדיין לא נתגלה בעולם!

"אסור להיות זקן!"

הוא לא היה זקן! (צוחק)...

כל התורות והשיחות והתפלות... עכשיו הגיע זמן הגאולה, נדע מה שזה, מתי יבוא משיח ויגלה מה שיגלה. כבר גלה הכל!

בדבור אחד של המעשיות - שמה יש כל התורה והכל! השרש של הכל!

אני זוכר הכל מה שנעשה עמנו בעולם. לא פעם אחד ראיתי את מלאך המוות! ולא יכול להזיק לי, כן.

וכבר אני הייתי אצלו, והוא הוציא אותי.. ואני חי, אני נמצא בעולם! הוא כבר עשה מה שעשה, הוא כבר אמר: "גמרתי ואגמר!"

גמרתי ואגמר! (צוחק)...

סיפור

[ספר נחל נובע - סיפור מלידתו של רבנו הקדוש]

© ... ותיכף אחר ראש השנה תקס"ח, נסע [רבנו ז"ל] ללעמברייג, ושהה שם עד אמצע הקיץ ובא לביתו על פרשת בלק. כשנסע ללעמברייג, נסע דרך וואלטשיסק, ושם רצה לעבור על הגרעניץ [הגבול] ולא היה יכול לעבור ונתעכב שם יותר משני שבועות.

פעם אחת, חלם לו בלילה שעמדו חיילות רבות מהקיסר שלנו, וכן כנגדם חיילות רבות מהקיסר דוויין, והקיסריות בעצמן היו שם, וביקש רבנו ז"ל מאדון אחד שיניח אותו לעבור. ואמר: **אותך בוודאי לא אניח לעבור למדינתנו!** והדבר היה נראה, שאמר לו שהוא מתיירא פן יבלבל שם המדינה וכו', והלך וביקש מהקיסר דשם בעצמו, ואמר: **אני אניח מתיירא אני מניחו לעבור לשם.** והקיץ בבוקר וסיפר להאיש שהיה עמו, ואמר לו: **אני יודע שהיום אעבור הגרעניץ [הגבול] כי כך חלם לי.** וכן היה, שעבר אותו היום הגרעניץ [הגבול]. ובעניין החלום הנ"ל, יש עוד דברים, כי נשכח הרוב, כי לא נכתב בזמנו...

שבת שלום

מערכת: 054-8429006 / 054-8484486

ת.ד. 27100 ירושלים 91270

שידוכי מצוה: 02-5824048 (00:15-13:00)

הרשמה לקבלת העלון בדוא"ל:

Shabat.Breslev@gmail.com

אומן, אומן, ראש השנה!

החברת הרושמה
דורצדיקים

החברת הרושמה
Kantel Nesharim

שאלות, פרטים והרשמה
073-7273760
054-8429006

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) בה'שיחות' יש שיחה שאמר רבנו הקדוש: "אסור להיות זקן!". הוא לא היה זקן, הוא כבר ספר מעשה מה זה זקן [ספורי מעשיות י"ג]. הילד הקטן, הכי קטן, הוא היה יותר מכל הזקנים. היש בעולם דבור מעשה כזה?

'לקוטי מוהר"ן' כזה - יש בעולם:

'שיחות' כאלה - יש בעולם?